

SỐ 398

KINH ĐẠI BI

*Hán dịch: Đời Tây Tấn, Tam tạng Trúc Pháp Hộ, người
nước Nguyệt Chi.*

QUYỂN 1

Phẩm 1: BỒ-TÁT TRANG NGHIÊM PHÁP HỘI

Nghe như vậy:

Một thuở nọ Đức Phật ở núi Linh thú thuộc thành Vương xá là chốn chư Phật thời xa xưa thường qua lại, cư trú đượ hình thành bằng uy thần của Như Lai, có đạo tràng đượ các Bồ-tát ca ngợi, pháp tòa rất oai nghi, các chúng Trời, Rồng, Quỷ, Thần, Càn-thát-bà đều nường về, lễ bái, tuyên dương công đức của Phật và oai quang của Như Lai, ưa thích chánh pháp và sự sáng suốt thần diệu của Bồ-tát, hội nhập vô lượng, vô biên công đức, hạnh nguyện của Như Lai, thành tựu đạo Chánh đẳng Chánh giác, chuyển xe pháp vi diệu, hóa độ tất cả, hiểu rõ tâm tánh, chí hướng của chúng sinh, tùy thuận căn cơ để độ thoát, trừ mọi sự trở ngại. Ở nơi nào Như Lai đều làm việc Phật, không vương thế tục, kiên định chánh hạnh, không ai sánh bằng. Bên cạnh Phật còn có sáu trăm vạn Tỳ-kheo đều là những vị đã diệt trừ dục trần, không bị chướng ngại, là trưởng tử của Như Lai, thực hành pháp sâu xa, thọ sinh không bằng nghiệp, điên đảo, tâm luôn nhu hòa, oai nghi đầy đủ đạo hạnh đối với nẻo hành hóa của Như Lai, Thế Tôn luôn đạt đượ mọi gần gũi. Vô số Bồ-tát cũng có mặt ở đây đều hành trì không chướng ngại, đủ trí lớn, thần thông nhanh nhẹn, tu tập Từ bi, lưu truyền pháp Phật, tuôn mưa cam lồ, trừ mọi khổ nạn cho chúng sinh, tâm bình đẳng với tất cả như đất, trừ hết mọi vọng tưởng, chấp trước, ràng buộc, hoằng dương đạo pháp, tu trọn ba mươi bảy phẩm

Trợ đạo. Như mặt trời, trí tuệ của Bồ-tát soi thấu tất cả, xua tan màn u tối cho thế gian, làm khô cạn sông ái, chí nguyện sâu xa, tạo nghiệp chân chánh, đầy đủ thần thông, tự tại đi lại. Như mặt trăng soi sáng đêm tối, Bồ-tát bình đẳng cứu độ tất cả, làm cho chúng sinh an vui. Bồ-tát đủ phương tiện khéo léo tạo lợi ích cho tất cả, đưa chúng sinh đạt giải thoát nhưng tâm Bồ-tát không thêm bớt. Bồ-tát kiên định ý chí trong mọi hành nghiệp, luôn tu phạm hạnh, cúng dường Tam bảo, không lay chuyển trước các cảnh giới, không bị thế gian hủy báng, thị hiện gần gũi vô lượng Phật, đủ trí soi sáng rộng lớn như biển. Các vị là bậc pháp khí, tu hạnh Bồ-tát, được chúng sinh tôn kính, như sư tử chúa tể muôn thú, hành bốn Đế, đủ tâm Từ bi, quán sát tịch tĩnh, không kinh sợ khi nghe pháp sâu xa, đánh bại ngoại đạo, trải vô số kiếp hành hóa không biếng trễ, trọn vẹn công đức. Đó là các Bồ-tát Phổ Quán Kiến Vô Tận, Giai Đổ Chư Quốc Trang Nghiêm Biến Hiện, Như Lai Chứng Tánh Thành Tựu Vô Thoái, Oai Nghi Hóa Chúng Thị Vô Sân Nhứt, Vô Lượng Biện Tài Tràng Anh Biến Âm, Tích Lũy Thanh Tịnh Kim Quang Oai Thần Vương, Phân Biệt Quang Minh Biện Giải Tán Cú, Sinh Vô Lượng Phước Tích Lũy Thân Nghiệp đại thể có vô số Bồ-tát như thế.

Lúc đó, Đức Phật nêu giảng sự thọ sinh của Bồ-tát. Mười sáu năm kể từ khi thành đạo, Phật thấy tất cả đều thanh tịnh, đều dốc hưng khởi phát huy đạo pháp. Các Bồ-tát ở mọi nơi đều đến vì biết Phật sắp giảng tạng pháp của Như Lai. Các bậc Đại sĩ cũng vân tập đến pháp hội. Đức Phật nghĩ: Ta nên gia hộ cho các Bồ-tát để các vị phát huy đạo hạnh lãnh hội pháp môn rộng lớn nơi kinh điển. Với thần biến của mình, Phật muốn giúp đại chúng Bồ-tát hội nhập cảnh giới của Phật.

Nghĩ thế, Phật liền nhập Tam-muội biến hiện cảnh giới của Như Lai. Phật bay lên hư không, ngồi trên pháp tòa cao lớn bằng tam thiên đại thiên cõi Phật. Tòa ấy cao thấu đến cõi Sắc, cõi Vô sắc. Với công đức, Phật phóng hào quang soi đến chúng Bồ-tát thanh tịnh, chiếu rọi tất cả cõi Phật làm vui lòng đại chúng. Cung điện của các hàng Trời, Rồng, Thần cũng đều được soi sáng, ánh sáng đó mời gọi các Bồ-tát khắp mười phương tập hợp về, tất cả đều khen ngợi, đều ngồi trong gác đẹp, gác ấy, vách bằng vàng ròng, hiên bằng báu cát tường, cửa sổ bằng mã não, lan can bằng báu minh nguyệt, cửa đi ngọc là ly cấu, gác bằng báu phổ minh, xung quanh là tất cả các vật báu, treo các chuỗi ngọc, dựng cờ phướn, lọng báu, đốt đuốc lớn, xông hương chiên-

đàn và hương quý được lấy từ biển, các rồng rải hoa bên trên. Xung quanh gác là những hàng cây báu và các lò hương thơm dịu. Ánh sáng tỏa khắp mười phương, thanh tịnh thượng diệu làm vui muôn loài. Tất cả các Bồ-tát đều ngồi trên tòa cao. Số tòa Sư tử nhiều đến nỗi không thể tính đếm, với mọi rộng lớn sự đẹp đẽ. Bốn bộ giới tự nhiên sinh ra bốn vạn cung điện cao lớn, lan can cao bốn trượng chín, rộng hai mươi dặm. Lọng báu được làm bằng ngọc dạ quang, ngọc ly cầu, ngọc phạm anh, đan xen với vàng tía, luôn phát ra tiếng hay. Tất cả mọi thứ ở đây đều tự nhiên biến hiện không ai làm nên. Như bốn cõi, tam thiên đại thiên thế giới đều thế.

Sau đó, Đức Thế Tôn an nhiên xuất định, tam thiên đại thiên cõi nước đều chấn động sáu cách. Ánh sáng của Phật soi chiếu mọi nơi nên tất cả đều thấy Phật, Bồ-tát, đại chúng chư Thiên ca ngợi công đức, rải hoa thơm, che lọng báu, đốt hương, thổi nhạc cúng dường. Cõi nước của chư Phật nơi mười phương đều chấn động. Hào quang của Phật soi thấu các cõi Phật. Thần thông của Phật biến hóa khôn lường, cảnh giới không hạn lượng, oai thần không bờ bến, hào quang vô biên, sức cảm hóa không thể lường biết.

Lúc này, núi Linh thú tự nhiên biến mất. Đại chúng, Trời, Rồng, Càn-thát-bà, A-tu-la, Ca-lâu-la, Khẩn-na-la, Ma-hầu-la-già vây quanh Phật để nghe pháp. Tứ Thiên vương và chư Thiên thấy Phật sắp giảng kinh nên rải hoa cúng dường Phật, nói kệ khen ngợi:

*Ánh mặt trời mặt trăng
Và ánh sáng châu ngọc
Hào quang Phật che mờ
Trừ diệt ba đường ác
Soi thấu các cõi Phật
Vượt Tu-di, Thiết vi
Tất cả đều nương Phật
Đều vui mừng sung sướng.*

Nói kệ xong Tứ Thiên vương đều vô cùng hoan hỷ. Đế Thích và chư Thiên trời Đao-lợi thấy Phật đến pháp tòa trong cung điện lớn, nên rải hoa cúng dường, nói kệ:

*Thần thông Phật khôn lường
Biến hóa không ai sánh
Hiện ở khắp cõi Phật
Mặt trời trí đã mọc.*

*Hàng phục các quân ma
Thanh tịnh và oai nghiêm
Thần thông Phật tự tại
Xin kính lạy Thế Tôn.*

Nói kệ xong chư Thiên đều hầu Phật. Thiên vương Tu-diệm thấy Phật đến pháp tòa ở cung điện lớn nên rải hoa cúng dường, nói kệ:

*Trụ tuệ khôn lường
Biết rõ tánh chúng sinh
Không chấp tựa hư không
Đạt mọi việc ba đời.
Nhất tâm nhập các hạnh
Hiểu thấu tánh quần sinh
Vì thế con cung kính
Ba đời đều tôn ngưỡng.*

Nói kệ xong Thiên vương theo hầu Phật. Chư Thiên nơi cõi trời Đâu-suất thấy Phật đến pháp tòa ở cung điện lớn nên rải hoa cúng dường, nói kệ:

*Tuyên dương các kinh điển
Biết như huyễn, dợn nắng
Tất cả không văn tự
Nào đâu có ý, tâm.
Vì thương xót chúng sinh
Nên Phật khen ngợi pháp
Biết các pháp như nhiên
Không hề có ta người.*

Nói kệ xong, chư Thiên đều cúng hầu Phật. Thiên vương Vô Kiêu Lạc và chư Thiên thấy Phật đến pháp tòa ở cung điện lớn nên rải hoa cúng dường, nói kệ:

*Thị hiện từ Pháp thân
mười phương như hư không
Thế Tôn hiện sắc thân
Thương xót nên chỉ dạy.
Phật dạy pháp không sắc
Hạnh bình đẳng thù thắng
Xin lạy Đấng Trí Sáng*

Biết tất cả tánh hạnh.

Lễ Phật xong, chư Thiên đều theo hầu Phật. Thiên Vương trời Hóa tự tại và chư Thiên thấy Phật đến pháp tòa ở cung điện lớn nên rải hoa cúng dường, nói kệ:

*Giữ giới lia cấu ế
 An trụ trong thanh tịnh
 Quyền biến giáo hóa cả
 Tâm định không thể động.
 Trí tuệ không ai sánh
 Như biển không sân hận
 Độ thoát cho tất cả
 Kính lạy Đấng Tự Tại.
 Đủ thần thông biến hóa
 An nhiên chuyển xe pháp
 Thực hành hạnh Từ bi
 Tất cả đều từ đó.
 Giải thoát ba đường ác
 Kính lạy đức hạnh Phật
 Với lòng Từ bi đó
 Bình đẳng với tất cả.
 Định tịch tĩnh là hoa
 Giải thoát là quả Phật
 Cũng như chúa loài ong
 Khuyên hóa các quyến thuộc.
 An trụ như hoa sen
 Xin cúi đầu kính lạy
 Khéo an lập giới cấm
 Trụ nơi địa vững chãi.
 Đủ uy lực siêng năng
 Siêu vượt không ai sánh
 Kính lạy Đấng Tự Tại
 Tối tôn không lay động.
 Thương yêu tạo thanh tịnh
 Đến đạo tràng soi sáng
 Trí tuệ không cấu ế
 Hào quang xua màn tối.*

Vô số mọi quần sinh
Đều quay về nương tựa
Là đấng Chánh giác tôn
Cúi đầu lạy Đại Thánh.
Pháp giải thoát của Phật
Thấu suốt tựa hư không
Trí tuệ Phật cao xa
Hào quang chiếu mười phương.
Trăm ngàn hoa chúng sinh
Tất cả đều nở rộ
Tỏ ngộ từ u tối
Kính lạy Đấng không chấp.
Quán sát không gì sánh
Làm sao ai vượt qua
Tìm kiếm khắp mười phương
Đạo sư không ai bằng.
Công sức thật khôn lường
Đầy đủ mọi phước đức
Nay con xin ca ngợi
Chí nguyện vẫn chưa thỏa.
A-tu-la, các rồng
Đế Thích đều quy y
Vô số trời và người
Đều ca tụng Đức Phật.
Danh xưng Phật vô lượng
Không thể nghĩ bàn được
Kính lạy Đức Thế Tôn
Lưu truyền mọi công đức.

Nói kệ xong, chư Thiên đều theo hầu Phật.

Sau khi biến hóa ra vô lượng cảnh giới Phật tạo sự cảm ứng nơi tất cả hàng trời, người, Phật đến pháp tòa, lên tòa cao, tất cả trời người ở bốn bộ đều thấy. Như bốn cõi, tam thiên đại thiên thế giới cũng vậy. Bấy giờ, Phật ngồi trên tòa Sư tử cao, các Bồ-tát, đại đệ tử đều tuần tự an tọa. Phật nhập Tam-muội Vô cái pháp môn ngu lạc, với sức của định nên từ nơi mỗi lỗ chân lông của Phật đều phóng ra

hào quang soi chiếu đến các cõi nước Phật ở mười phương Đông, Tây, Nam, Bắc và bốn góc cùng phương trên dưới. Lúc đó, mọi khổ não của chúng sinh nơi địa ngục đều chấm dứt, các súc sinh được giải thoát, ngạ quỷ được an ổn, chúng sinh không bệnh khổ, không mê hoặc trong tham dục, giận dữ, si mê không còn khổ nạn, chúng sinh thương yêu kính trọng nhau như người thân trong nhà. Hào quang của Phật chiếu đến các Bồ-tát, Bồ-tát nương nơi oai lực Phật, nói kệ:

*Sức tinh tấn vô lượng
 Rộng lớn không nơi dừng
 Diệu lực tinh tấn ấy
 Siêu vượt trăm ngàn kiếp.
 Mười Lực được lưu truyền
 Thông thấu khắp mười phương
 Hào quang Đức Thích-ca
 Chiếu soi mọi cõi nước.
 Vì mong cầu chánh pháp
 Vượt qua trăm ngàn cõi
 Lạy Phật, nghe pháp mẫu
 Nên đến thế giới Nhẫn.
 Ở trong cung Đâu-suất
 Các Bồ-tát mười phương
 Quán sát ánh sáng này
 Phật giảng pháp an chúng.
 Ma, cảnh, chúng dị học
 Sức tinh tấn hàng phục
 Như mặt trời hoa sen
 Chiếu soi khắp các cõi.
 Hào quang trên thân Phật
 Rọi thấu tất cả chốn
 Hết thấy đến nghe pháp
 Như Lai chuyển pháp luân.
 Không một ai so sánh
 Phật giảng kinh tối tôn
 Đấng Mười Lực thương chúng
 Nên chuyển xe pha diệu.
 Đại chúng đều tập hợp*

*Thật khó gặp dịp may
Thành tín mong gặp Phật
Tất cả đều đến đây.*

Tiếng kệ ấy vang khắp các cõi Phật mười phương, tạo mọi an ổn cho chúng sinh, chiếu soi pháp giới, trừ mọi phiền não, xua tan đêm tối, che lấp cõi ma, khiến vô số Bồ-tát cùng vô lượng quyến thuộc vân tập đến cõi Ta-bà. Lúc ấy, ở phương Đông, có cõi Vô lượng công đức bảo phước phổ từ, Đức Phật hiệu là Ly Cấu Tịnh Quang Hải Hoa Vô Đoạn Quang Ngôn Vương. Bồ-tát Thủ Tạng Hoa Chư Pháp Tự Tại và vô số Bồ-tát của cõi ấy chỉ trong nháy mắt đã biến mất khỏi cõi, hiện ra ở cõi Nhẫn nầy. Đến trước Phật, các Bồ-tát cúi lạy, đi quanh Phật, dâng cúng ngọc báu dạ quang, anh lạc lên Phật, nói kệ khen:

*Đấng Mười Lực công đức
Hiểu thấu khắp mười phương
Tất cả không ai bằng
Đức lớn, đạt giải thoát.
Chúng con nay đến đây
Mong được nghe kinh pháp
Hết thấy đều nghe danh
Sư Tử Chúa, Thích-ca.
Thế Tôn luôn bình đẳng
Phóng quang chiếu tất cả
Như các pháp vốn không
Không khởi tâm sân hận.
Độ chúng sinh nguy khốn
Giúp hết thấy giải thoát
Là vua của các pháp
Như nhà ảo thuật hay.*

Nói kệ xong, các Bồ-tát tự hóa ra tòa ngồi an tọa.

Cõi Phật Biện nơi phương Nam, có Đức Phật hiệu Vô Lượng Đức Bảo Biện. Vô tát Bảo Trụ cùng vô số Bồ-tát bạn của cõi Phật Biện cũng trong giây lát đều hiện đến cõi Nhẫn. Đến trước pháp tòa, các Bồ-tát tung rải châu ngọc trắng cúng dường Phật, cúi lạy Phật đi quanh vạn vòng, nói kệ:

Thế Tôn biết tất cả

Thương chúng tuôn mưa pháp
 Phóng ánh sáng soi rọi
 Vì không chấp ta, người.
 Dạy tám con đường chánh
 Tiêu trừ mọi dục trần
 Dùng cây pháp tịch tĩnh
 Nuôi lớn châu thanh tịnh.
 Với hào quang trí tuệ
 Xua tan mọi u tối
 Biết rõ chúng sinh mộng
 Chìm đắm mãi không ra.
 Vì chỉ dạy đường chánh
 Khô cạn ao ái ân
 Giúp đạt mắt thanh tịnh
 Vượt tất cả sinh tử.

Nói xong, các Bồ-tát đều tự hóa tòa ngồi an tọa.

Cõi Chiếu diệu nơi phương Tây có Phật hiệu Phổ Minh. Bồ-tát Hiển Âm Khế Vương cùng vô số Bồ-tát rời khỏi cõi mình đi đến cõi Nhẫn. Đến nơi, các Bồ-tát dâng cúng chân châu, lạy Phật, đi quanh Phật, nói kệ khen:

Hạnh đức của Như Lai
 Như cảnh giới hư không
 Hạnh nguyện đều thanh tịnh
 Trải qua vô số kiếp.
 Thân tịnh không cấu nhiễm
 Không còn các lậu hoặc
 Đi lại khắp mười phương
 Cõi Phật tkhông nghĩ bàn.
 Pháp Phật: Mưa đúng thời
 Phật rền tiếng Phạm thiên
 An vui lòng mọi loài
 Tất cả đều ngưỡng mộ.
 Tâm Phật không tạo nghiệp
 Nhưng lại làm mọi việc
 Lời của Phật giảng ra
 Ứng hợp tâm chúng sinh.

Nói kệ xong, các Bồ-tát tự hóa ra tòa ngồi an tọa.

Cõi Chúng bảo cấm phương Bắc có Đức Phật hiệu Vô Lượng Đức Bảo Quang, Bồ-tát Hải Giác cùng vô số Bồ-tát bạn rời cõi Chúng bảo đến cõi Nhẫn. Đến nơi, các Bồ-tát lạy Phật, đi quanh Phật, nói kệ:

*Thân Phật ánh sắc vàng
Tịch tĩnh ban bố pháp
Soi sáng mười phương cõi
Tùy thuận hiện thân sắc.
Thân Phật không ai sánh
Ai nhìn thấy Thế Tôn
Diệt trừ mọi dục trần
Luôn vui vẻ, an ổn.
Đệ tử bậc Tối thắng
Chiêm ngưỡng thân sáng chói
Tất cả đều vui mừng
Phật như đỉnh Tu-di.
Đầy đủ sức thần thông
Biến hóa không lường được
Không ai có thể thấy
Đỉnh tướng của Như Lai.*

Nói kệ xong, các Bồ-tát tự hóa ra tòa ngồi an tọa.

Cõi Vô ưu phía Đông nam có Phật hiệu là Trừ Chúng Thích Minh. Bồ-tát Phổ Diệu và các Bồ-tát bạn đều rời cõi nước này đi đến cõi Nhẫn. Tới nơi, các Bồ-tát lạy Phật, đi quanh Phật, dâng cúng vật báu, nói kệ khen:

*Trong mỗi lỗ chân lông
Chứa vô số cõi Phật
Nhưng chúng sinh không khổ
Cõi nước cũng chẳng hẹp.
Hạnh cứu độ tối thượng
Phật vì chúng đui mù
Như Lai đáng vi diệu
Phóng ánh sáng chiếu soi.
Ở trong một cõi nước
Thâu tóm cõi mười phương*

*Các cõi nước hiển hiện
 Đều không có tầng giảm.
 Phật đủ phương tiện hay
 Tùy thuận hội nhập cả
 Biến hóa không thể lường
 Đó là thân thông Phật.*

Nói kệ xong, các Bồ-tát tự hóa ra tòa ngồi an tọa.

Cõi Thiện quán phía Tây nam, có Phật hiệu là Đại Bi Quán Chúng Sinh. Bồ-tát Tư Ư Đại Ai cùng vô số Bồ-tát rời cõi này đi đến cõi Nhẫn. Đến nơi các Bồ-tát cúng dường y phục quý giá, lạy Phật, đi quanh Phật, nói kệ:

*Thanh tịnh trong giới cấm
 Bạc Tôn quý trong đời
 Ngày đêm luôn gìn giữ
 Như bò yêu quý đuôi.
 Gia hộ và thương xót
 Những kẻ hủy giới cấm
 Không bao giờ tự khen
 Không chê trách người khác.
 An trụ như Tu-di
 Kiên định không lay động
 Trí tuệ tựa biển cả
 Siêu vượt mọi thần linh.
 Vượt tất cả sinh tử
 Cùng ngục tối ràng buộc
 Tùy thuận độ chúng sinh
 Giúp thoát bệnh khổ não.*

Nói kệ xong, các Bồ-tát tự hóa ra tòa ngồi.

Cõi Ly ám minh phía Tây bắc có Phật hiệu là Quang Tịnh Vương. Bồ-tát Quang Diệu Vãng cùng vô số Bồ-tát đều rời cõi này đến cõi Nhẫn. Đến nơi các Bồ-tát dâng anh lạc báu lên Phật, lạy Phật, đi quanh Phật, nói kệ:

*Tự thân hiểu sinh tử
 Như ảo thuật hóa hiện
 Thị hiện tạo cảm ứng
 Nhưng không chấp gì cả.*

*Như huyễn sự biến hóa
Chúng sinh đều là vậy
Cõi ấy không thể động
Muôn loài không tự nhiên.
Như người ngủ mơ thấy
Tất cả các cảnh tượng
Tỉnh ra không có gì
Các sắc tướng đều không.
Phật dạy pháp như mộng
Hữu vi do niệm sinh
Tất cả các pháp ấy
Không thoái lui, không về.*

Nói kệ xong, các Bồ-tát tự hóa ra tòa ngồi.

Cõi Trụ tịnh ly cấu phía Đông bắc có Phật hiệu Không Thành Ly Cấu Tâm. Bồ-tát Giác Vô Để Ly Cấu cùng vô số Bồ-tát rời cõi này đến cõi Nhẫn. Đến nơi các Bồ-tát trở nhạc cúng Phật, cúi lạy Phật, đi quanh trăm ngàn vòng, nói kệ:

*Tỏ biết tướng thâm diệu
Tất cả đều như nhiên
Quán biết các tướng không
Như tất cả các pháp.
Ba đời đều thế cả
Tâm chí của chúng sinh
Chẳng khác gì hư không
Với trí tuệ thanh tịnh.
Biết hạnh nghiệp mọi loài
Dong ruổi trong ba đời
Một tâm trong một lúc
Tỏ biết hết mọi thứ.
Không vọng tưởng chúng sinh
Tâm kiên định là niệm
Vì trừ hết vọng chấp
Quyền biến quán bình đẳng.*

Nói kệ xong, các Bồ-tát tự hóa ra tòa ngồi.

Cõi Chiếu minh ở phương dưới có Phật hiệu là Thâm Thanh Liên

Thủ. Bồ-tát Biện Nghiêm cùng vô số Bồ-tát rời cõi này cùng đến cõi Nhẫn. Đến nơi các Bồ-tát cúng dường châu sáng lên Phật, lạy Phật, đi quanh trăm ngàn vòng, nói kệ:

*Như vô số hạt bụi
 Trong trăm ngàn cõi Phật
 Số Bồ-tát như thế
 Đều đến chỗ Như Lai.
 Hết thấy đều muốn hỏi
 Vô số việc cần làm
 Phật dùng một văn tự
 Tùy thuận đáp tất cả.
 Trí Phật không thể lường
 Phương tiện không gì sánh
 Đủ Tổng trì, định tịnh
 Công đức không bờ bến.
 Công lao không thể lường
 Giảng thuyết vô số kiếp
 Tất cả đều ngợi khen
 Không thể nào hết được.*

Nói kệ xong, các Bồ-tát tự hóa ra tòa ngồi.

Cõi Trang nghiêm ở phương trên có Đức Phật hiệu là Danh Xưng. Bồ-tát Chư Pháp Biến Vương cùng vô số Bồ-tát bạn rời cõi này đến cõi Nhẫn. Đến nơi các Bồ-tát dâng cúng lọng phướn báu, cúi lạy Phật, đi quanh trăm ngàn vòng, nói kệ:

*An trụ tất cả hạnh
 Hiện hóa không thể lường
 Tâm Phật luôn tự tại
 Hạnh Thế Tôn là vậy.
 Chỉ chư Phật biết được
 Chúng sinh không thể hiểu
 Hư không không bờ bến
 Hạnh Phật vốn là thế.
 Không thể nào so sánh
 Hiện hiện không giới hạn
 Thành Phật giảng chánh pháp
 Hóa độ mọi quần mê.*

*Tựa như gieo hạt giống
Nhất định có hoa trái
Chư Phật ở mười phương
Cũng không ngại khen hết.*

Nói kệ xong, các Bồ-tát tự hóa ra tòa ngồi và an tọa.

M